

Odred dobre volje v trideseto leto

Brez sodelovanja ni uspehov

Trenutno najstarejša taborniška enota v naši občini je odred Dobre volje, ki je bil ustanovljen pred 29 leti. Novembra so se pogovorili o preteklem delu in začrtali smernice dela v 30. letu delovanja.

Ta odred je v minulem letu precej spremenil svoje delovanje; nekdanji operativni taborniki — funkcionarji, ki so vodili odred, čete, družine in klube — so se razselili po raznih krajih občine in tudi izven nje. Tako bo enota potrebovala spet določen čas, da bodo sicer aktivni in sposobni mlajši funkcionarji spoznali tudi zahtevnejše oblike delovanja. Več časa namreč potrebuje vsako društvo, da se lahko povezuje navzven. Taborniki so ponovili staro resnico, da brez sodelovanja v krajevni skupnosti, razumevanja vseh dejavnikov, ki kakorkoli vplivajo na delo mladih in seveda brez ustreznih prostorov za delo in materialnih sredstev delo društva ne more blesteti.

Odred Dobre volje ima številno članstvo v četi Borovci, ki v 7 vodih združuje 66 otrok, družina Čukci šteje v 6 vodih 47 članov, četa TV-15 šteje 7 vodov, družina Mravlje pa v štirih vodih kar 51 tabornikov in tabornic.

Posebno izstopajo taborniki v Medvodah: četa Kaktusi je začela z enim vodom, sedaj jih je pa že več. Družina Čmrliji je tudi izredno aktivna in povezuje 5 delovnih vodov. Pri VVO Medvode so dobili nove prostore za sestajanje, ustanovili pa so tudi klub Kljuke, ki že ob začetku šteje 18 članov. Medvodčani so tudi med redkimi taborniškimi enotami v Sloveniji, ki redno izdajajo svoje glasilo Tabornik Kljukec. Ta je že po izvirni tehnični opremljenosti in tudi vsebinski zaslovel po taborniškem Sloveniji. Taborniki v Medvodah pa načrtujejo, da bodo še leto dni povezani s šišenskim odredom, potem pa se bodo ob 30. obletnici osamosvojitve in ustanovitve samostojni taborniški odred v Medvodah.

Dobrovoljci so znani kot dobri taborniški tekmovalci na mnogobojih in drugih srečanjih taborniških ekip. Tako tudi v letu 1983 beležijo zanimive tekmovalne uspehe. Organizirali so vrsto zahtevnejših akcij, od tradicionalnega taborjenja v več izmenah na tabornem centru v Bohinju, prek tradicionalnega teka okoli Bohinjskega jezera in drugih akcij do pr-

vomajskega tabora ob Krki. Seveda pa je nadvse pomembno redno tedensko delo vodov, številni izleti, sprehodi, razgovori, urjenje za tekmovanja in druge taborniške pester dejavnosti. Letos so tudi tekmovali na zveznem taborniškem mnogoboju na Tjentištu, kjer so predstavljali Zvezo tabornikov Slovenije in se odlično uvrstili.

Za vzgojo kadrov skrbijo v sklopu občinske taborniške zveze, saj so se tudi oni letos udeležili gozdne šole za vodnike medvedkov in čebelic, za vodje družin in za propagandiste. Dobro sodelujejo s šolskimi vodstvi, saj je večina tabornikov iz osemletk.

Gospodariji odreda pa žalostno ugotavljajo izredno obrabljenost opreme, ki je že vrsto let niso obnavljali, stalna popravila pa so tudi že pri kraju, saj je platno neuporabno in bodo morali kupiti nove šotore, postelje in drugo opremo za letna taborjenja oziroma ostale akcije. Poseben problem pa se letošnjo jesen pojavlja na sedežu odreda na Kebetovi ena, saj ne smejo več ogrevati prostorov, ker ti niso ustrezno urejeni, otrok pa ne morejo dlje časa imeti v mrzlih sobah. Kljub temu pa s praviim taborniškim optimizmom ugotavljajo, da bo sicer res težko, ampak bodo že kako zdržali zimske mesece.

Ob prehodu v trideseto leta obstoja tega odreda so jim številni predstavniki tudi želeli boljše delovne

razmere, več stikov s krajevno samoupravo, predstavniki šol pa so se pohvalno izrazili o delu tega taborniškega odreda, ki so mu tudi doslej nudili vso možno pomoč.

MODRI ZVEZEK GALEBOV

Rožnikovi novinarji so ponovno izdali trojno številko odrednega glasila GALEBI. Številka 147-149-83 obsega 52 strani zanimivega pisanja. Tokrat bolj strokovno usmerjenega za delo enot v odredu. Kronika dela v preteklem mesecu je redna rubrika, ki s konkretnimi številkami dokazuje aktivnost enote. Pregled akcij s prikazi oznak, ki so jih prejeli udeleženci akcije, je vedno zanimiv del glasila. Ponatisi dopisnic, ki jih pišejo enote odredu kot dokaz, da so bili na zahtevnejši akciji ali pa kje dlje iz Ljubljane, le še pestrijo že sicer zanimivo glasilo. Tudi ponatisi izrezkov iz časopisov, z raznih koncev Jugoslavije, ki omenjajo odred Rožnik, so dodatna potrditev dela izven meja občine in republike. Program dela za naslednje obdobje so poslali prek glasila v javno razpravo kot osnovo za konferenco, ki bo januarja 1984, tik pred odhodom na zimovanje. Zanimiv pa je sestavek — tudi za odrasle — o darilih — kako darujemo, tudi strokovni dodatek o gobah, kje in kdaj rastejo, bo marsikoga pritegnil. Več strani pa so posvetili srečanju veteranov na Rožniku, kjer so obujali spomine na preteklih 24 let delovanja, se dogovorili za proslavljanje leta 1984, ki naj bi bilo posvečeno proslavi 25. obletnice aktivnega dela tega šišenskega odreda.

Čez dve strani pa so objavili podpise udeležencev veteranskega srečanja. Sledijo stalne rubrike kot: pobarvaj me, zanimivosti z vsega sveta, taborniška propaganda, VII. zlet ZTJ, etipres etikete, taborniške (skavtske) znamke v letu skavtov, svetovni zbor skavtov v Kanadi, seznam novih oznak, diplome, ki so jih prejeli na zadnjih akcijah, cenik idr. Glasilo prejmejo člani odreda brezplačno, izdajajo oziroma razmnožujejo in vežejo ga sami taborniki.

Kritičnost do lastnih slabosti za zgled

Dobra volja v »Dobri volji«

(bp) — Tudi tokrat so v taborniškem odredu Dobra volja bolje kot marsikje razumeli, kaj pomenijo stabilizacijski napor. Na volilno programski seji, ki so jo opravili v začetku meseca novembra, so bili do lastnih slabosti zelo kritični. Slučajni poslušalec, ki ne pozna razmer in uspehov tega taborniškega odreda, bi se lahko začudil, češ kako da lahko tako številni odred še deluje.

Toda kritičnost do lastnih slabosti je bila v tem odredu vedno vrlina in osnova za načrtovanje dela. Prav gotovo najbolj velja ocena, ki jo je povedal starejši tabornik na občnem zboru, da tudi slabo delo lahko načrtuješ. Toda v tem primeru je treba dati »slabo delo« v narekovaj. V preteklosti se je delo ODV pogostejše kazalo navzven v različnih manifestativnih oblikah, zadnja leta pa so delo načrtno usmerili v osnovno dejavnost in okolje odreda. Osnovno delo je v taborniškem vodu. Dobri in trdni vodi pomenijo tudi dober taborniški odred.

Če bi v sleherni tovarni tako kritično obravnavali slabe odnose do družbenega premoženja, kot so to storili na občnem zboru v ODV, potem bi bili stabilizacijski ukrepi ZIS zanesljivo bolj mili. Glede na to, da imajo veliko lastne opreme, je bilo v zadnjem letu vendarle povzročene na njej zelo malo škode. Toda do vseh tistih, ki so »sodelovali« pri škodi, četudi je bila majhna, so bili celo preveč kritični. Vendar, to je njihov način dela in kot so dejali na občnem zboru, kritičen odnos do dela je pot do uspeha.

Ko so razpravljali o delu in krajevni samoupravi, so dejali, da ga nekateri krajanje ocenjujejo nekoliko slabše kot pred leti. Vzrok za take ocene: taborniki so se naveličali služiti nekaterim forumom in posameznikom kot servis za delo, ki ga ni hotel nihče

opravljati (raznašanje vabil, čiščenje zelenic...). Kot so izjavljali, so še vedno pripravljeni opravljati tudi omenjena dela, toda terjajo, da njihovo delo vsi spoštujejo in ne nazadnje, terjajo tudi svoje mesto v procesu odločanja v KS. Verjetno so zadnje na občnem zboru še bolj poudarili zaradi tega, ker so morali imeti sestanek v tesnih taborniških prostorih, čeprav so rezervirali dvorano v KS, ki pa so jo zasedli drugi. Vsekakor je treba omeniti, da se srečujejo tudi z drugimi težavami, hkrati pa tudi z velikimi uspehi. Med najbolj vidne šteje rast števila tabornikov. Število tabornikov narašča brez posebnih propagandnih akcij, odtod tudi težave: pomanjkanje strokovno usposobljenih vodnikov, ki bi lahko vodili novopridobljene člane. Pridobili so tudi nekaj novih prostorov za svojo dejavnost, udeleževali so se taborniških tekmovanj, akcij... Vseh uspehov niso naštevati, temeljiti pa so bili pri naštevanju pomanjkljivosti.

Taborniki so bili vedno zgled dobre organiziranosti, discipline, požrtvovalnosti, skratka vseh tistih vrednot, ki so pogoj za uspeh. Odkrita beseda, včasih povedana tudi ostro, je prispevek tabornikov k uresničevanju stabilizacijskega programa v lastnih vrstah.

Sicer pa to v taborniških vrstah ni nič novega. Skromnost in doslednost je taborniška vrlina. Po tej bi se lahko zgledovali tudi najodgovornejši.

STROKOVNI VODNIŠKI IZLET

Klubovci vsak mesec prirejajo za vodnike posebne izlete, na katerih se kalijo bodoči strokovnjaki za življenje v naravi, vodniki pa si izpopolnjujejo znanje, kako preživeti na prostem, kako se znajti v izrednih primerih in pomagati drug drugemu.

Zadnji dvodnevni izlet Rožnikovih vodnikov, seveda le starejših, je bil tako zanimiv, da je bilo žal vsem, ki so se ustrašili dežja in mraza. Na 2-dnevnem prek 50 km dolgem pohodu so raziskovali kraške jame, seveda pod vodstvom izkušenega tabornika — jamarja, proučevali so rastlinstvo, iskali sledove živali in si sami pripravljali hrano iz rastlin, ki so jih nabrali med potjo. Naučili so se orientacije v podzemeljskih jamah, urili v topografiji na kraškem terenu, za šalo so se pomerili v signaliziranju v morseju in semaforu, za prenočevanje so si izdelali bivak. Nekateri so tudi zmrzovali, ker so preveč površno pripravljali zasilno bivališče. V dežju so morali zakuriti ogenj s tremi vžigalicami in še drugače so si dali duška čez vikend. Brko kot strokovni vodja je vse nadobudne pohodnike pohvalil, ko je videl tudi nekaj hudih žuljev. Vendar so bili vsi navdušeni nad pohodom, saj je bilo zanimivo, marsičesa so se naučili, se nasmejali taborniškimi potegavščinam, ki jih stari taborniki že poznajo, mlajši pa le počasi dojemajo, da so tarča nedolžnih šal. Zanimiva je bila ugotovitev vseh, da so se težko odločili za udeležbo, na koncu pa ni bilo niti enemu žal, pa čeprav je marsikaj preostal. Torej še vedno velja stara trditev, da mlad človek vedno rad sodeluje, tudi prenaša neprijetne situacije, le navdušiti ga je treba, pa je prosti čas organizirano izpolnjen. To pa je tudi cilj vsake organizacije.